

445. Szép, tündöklő hajnalcsillag

Vad Péter Zsigmond

1. Szép, tün - dök - lő haj - nal-csil-lag,
Dá - vid ki - rály - nak mag-zat-ja, Ki ke-gye-lem-mel fel-ra-gyog,
Sok ki-rá-lyok-nak ki-rá-lya, Jes - sé - nek szép vesz-sze - je,
Lel-kem-nek vő - le - gé - nye:

4
Ked - ves, ke - gyes, kel-le-me-tes, é-kes és gyö-nyö-rú-sé - ges,
Gaz - dag - ság - gal di-cső-sé - ges.

2. Mennből nagy öröm fénylik rám, Midőn szemeddel énreám Kegyelmesen tekintesz,
Ó, Uram, Jézus, szent Lelked, Szent igéd, tested és véred Vélem közölvén, éltetsz.
Ilyen híven tarts öledben, táplálj engem mindvégiglen, Mert fogadtad szent igédben.

3. Teremtő Atyám, Úr Isten, Ki engem örök időkben Szent Fiadban szeretted:
Ő engem magának jegyzett, Szentlélekkel elpecsételt, Megtisztított vérével.
Vigadj, és adj, szívem, hálát, Istent imádd, hogy mennyégben Üdvösséget szerzett nékem.

4. Szóljon tehát az orgona, Gyönyörűséges muzsika, Ujjongva énekeljek,
Hogy megváltó Jézusomnak, Drága szép kegyes Uramnak Szerelmében örvendjek.
Zengjen, pengjen vigasságos, buzgóságos hál'adó szó, Nagy az Úr, ezekre méltó.

5. Ily kedvvel vigad én szívem, Mert drága kincsem az Isten, Ki kezdet s vég mindenben.
Ő engem dicséretire, Mennybe viszen nagy öröme, Min tapsolok szívemben.
Ámen, ámen! Jövel, Uram, szép koronám, jöjj sietve: Téged várlak reménykedve!

